Pregaria.cat

Entrada

D’ombres a germans

Per MarinaS el dj., 06/03/2025 - 08:00

Cada nit, prop d'un milió de persones dormen al carrer a la UE i al Regne Unit. A Catalunya, la xifra supera les 24.000 persones i no para de créixer. Però, malgrat l'evidència, encara no hi ha polítiques clares i sòlides que hi donin resposta. Massa sovint, la "solució" passa per mirar cap a una altra banda.

Barcelona s'ha preparat per rebre el Mobile World Congress amb un operatiu per desallotjar entre 100 i 200 persones que dormien a l'aeroport del Prat. Feia temps que la situació s'havia "normalitzat", però dies abans de l'esdeveniment que situa Barcelona al mapa global de l'economia tecnològica, es va activar un dispositiu per al desallotjament amb presència policial i de serveis socials. Tanmateix, no es va oferir una alternativa residencial que doni resposta i eviti que quedin ciutadans/es, veïns/es, germans/es dormint al carrer.

Ras i curt, l'objectiu no era garantir drets, sinó amagar la realitat. De nou, l'impuls econòmic del turisme, les fires i el posicionament en sectors econòmics punters no es tradueix en millores pel benestar de totes les persones.

Clarament, no és una realitat exclusiva de Catalunya. Gairebé 500 persones pernocten cada nit l'aeroport de Barajas, mentre les administracions es passen la responsabilitat i la vulnerabilitat es cronifica. Aquest estiu, mentre París es preparava per a l'arribada dels Jocs Olímpics, es van realitzar expulsions massives de persones sense llar, migrants i persones vulnerables dels seus carrers monumentals. Se'ls va oferir allotjaments, però de caràcter temporal i lluny de la seva xarxa de suport. A Tòquio i a Rio, en anteriors Jocs, també es van fer operacions similars.

El patró es repeteix: es desplacen persones per no entorpir la imatge de la ciutat. Com si la violència i el dolor de l'extrema vulnerabilitat es pogués amagar i així erradicar. Tanmateix, quan els espais i les relacions d'una persona es perden, quan es dona una situació de tal vulnerabilitat, no són operatius puntuals ni allotjaments temporals els que permeten a la persona recuperar la seva vida i dignitat.

La mateixa setmana de l'acció al Prat, cinc entitats socials van presentar al Parlament de Catalunya una proposta de llei amb la qual reclamen accés a espais residencials dignes, a l'empadronament i als serveis socials. Certament, les solucions han de venir de compromisos sostinguts i de polítiques dignificadores que garanteixin l'habitatge com un espai propi i segur des del qual la persona pugui reconstruir la seva vida.

Cal que deixem de veure les persones com a ombres i ens mirem com a germans, comprometent-nos a garantir-nos vides plenes i dignes.